

РЕШЕНИЕ

№ 2147

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иванова
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20231100503186 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №3186/2023 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на “Т.С. “ ЕАД гр.София срещу решение №14386 от 12.12.2022 г постановено по гр.д.№36276/22 г на СРС , 179 състав , поправено с решение №2094 от 13.02.2023 г по същото дело , в частта , с която са отхвърлени искове на въззивника с правно основание чл.422 ал.1 ГПК във вр.чл.59 ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД да бъде установено , че О.А. – Област София му дължи сумата от 1982,25 лева – стойност на получена без основание и потребена за стопански нужди топлинна енергия за периода м.10.2020 г – м.04.2021 г ; за ателие №7 в гр.София , ж.к***** , ведно със законната лихва от 12.05.2022 г до окончателното заплащане на посочената главница ; и сумата от 216,02 лева лихви за забава върху посочената главница за периода 01.12.2020 г – 03.05.2022 г ; за които суми /частично/ е издадена заповед за изпълнение №14152 по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№24774/22 г на СРС , 179 състав, поправена с разпореждане №19926 от 13.02.2023 г по същото дело. Решението на СРС се обжалва и в частта за разносните пред СРС.

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС , тъй като процесният имот е държавна собственост и се управлява от О.А. – Област София . От 2017 г имотът е предоставен за безвъзмездно управление от Столична община , след което на 14.10.2020 г е върнат обратно на ответника . Последният не е доказал , че имотът е ползван от трето лице , а и този факт е без правно значение . Ответникът не е подписал писмен договор за доставка

на топлинна енергия , поради което отношенията трябва да се уредят на извъндоговорно основание – неоснователно обогатяване . Доказано е , че в имота е ползвана топлинна енергия , както и размерът на претендираните вземания.

Въззиваемата страна е подала писмен отговор , в който оспорва въззивната жалба. Имотът е бил предоставен за ползване на Столична община и тя дължи консумативите за имота .

Ищецът не е доказал , че имотът е ползван от ответника , а имотът всъщност е бил ползван от Столична община . Не е налице фактическия състав на неоснователното обогатяване .

Третото лице помагач на ищеца “Т.С.” ЕООД ЕИК ***** гр.София не взема становище по въззивната жалба.

Третото лице помагач на ответника Столична община счита въззивната жалба за неоснователна .

Въззивната жалба е допустима. Решението на СРС е връчено на “Т.С. “ ЕАД гр.София на 14.12.2022 г и е обжалвано в срок на 21.12.2022 г .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС .

След преценка на доводите в жалбата и на доказателствата по делото, въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива основания в случая не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът /принципно/ е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да отхвърли исковете **СРС е приел** , че безспорно между ищеца и ответника не е сключен за процесния период писмен договор за доставка на топлинна енергия съгласно чл.149 ЗЕ .

За имота е доставена и начислена топлинна енергия , но ищецът не е доказал , че ответникът е ползвал реално имота и си е спестил разходи / с което се е обогатил / . Поради неоснователност на исковете за главница , неоснователни са и исковете за лихви за забава .

Решението на СРС е частично неправилно . По делото е безспорно, че процесният имот - ателие №7 в гр.София , ж.к***** - е бил топлофициран и че сградата-етажна собственост, в която се намира процесният имот, е била присъединена към топлопреносната мрежа.

Действащата в исковия период разпоредба на [чл.153 ал.1 ЗЕ](#) определя всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение за клиенти на топлинна енергия.

Съгласно разпоредбите на [§ 1, т. 33а от ДР на ЗЕ](#) **небитов клиент**, е физическо или юридическо лице, което купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди, като продажбата на топлинна енергия за стопански нужди се извършва въз основа на писмен договор при общи условия, сключен между топлопреносното предприятие и потребителя - арг. [чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ](#). Съгласно чл.149

ал.1, т.3 (изм. - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) " Продажбата на топлинна енергия се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносно предприятие и клиенти на топлинна енергия за небитови нужди.

В настоящия казус исковете се основават на твърдения за **липса на сключен писмен договор между страните** и наличието на неоснователно обогатяване от ответника.

Безспорно е, че писмен договор за доставка на топлинна енергия за процесния период **не е бил сключен** между страните по делото, с оглед на което между тях не е възникнало валидно облигационно правоотношение за продажба на топлинна енергия за стопански нужди /за небитови нужди/. При тези данни ищецът като топлопреносното предприятие има право на стойността на доставената топлинна енергия на основание [чл. 59 ЗЗД](#) , според който всеки , който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването.

За процесния период ответникът като **процесуален субституент на държавата като собственик** на имота е процесуално и материално-правно легитимиран ответник по чл.59 ЗЗД . Фактическият състав на неоснователното обогатяване на разглежданото основание включва кумулативната даденост на следните елементи: обогатяване на ответника, обедняване на ищеца, които произтичат от един общ факт или обща група факти и това разместване на блага да е настъпило без основание. Обогатяването може да е в резултат на спестяване на разходи, които обогатилото се лице е следвало да извърши, увеличаване на имуществото му или намаляване на пасивите му. В случая липсата на договор за продажба обуславя **липса на основание за получаването на топлинна енергия** по [чл.142 ал.2 ЗЕ](#) за процесния имот, но въпреки това, такава е ползвана за имота. Като не е заплатил нейната стойност **ответникът е спестил разходи , които е следвало да направи .**

Без значение е дали ответникът е ползвал лично имота или го е предоставил за ползване от трето лице – тези обстоятелства са непротивопоставими на ищеца , който не е длъжен да доказва , че собственикът реално и лично ползва имота . В случая с договор от 04.05.2017 г имотът е бил предоставен безвъзмездно за управление на Столична община на основание чл.15 ал.2 изр.2 ЗДС , като правоотношенията са близки до тези по заем за послужване . Столична община няма открита партия за доставка на топлинна енергия , нито е подписан писмен договор между нея и ищеца . Такъв договор не е подписан и от трето лице от „социално слабо ромско семейство“ , за което поначало е бил предназначен имота , който обаче е нежилищен . Отделно , с протокол от 14.10.2020 г Столична община е върнала на ответника имота т.е. **за периода 14.10.2020 г - м.04.2021 г ответникът е бил и във владение** на имота т.е. без никакво съмнение дължи суми за топлинна енергия .

Според изслушаната пред СРС САТЕ доставената топлинна енергия за имота за първоначалния процесен период м.05.2019 г – м.04.2021 г е на стойност 6967,59 лева , която сума е начислена при спазване на действащата нормативна уредба . Ищецът е претендирал по-малко пред СРС - 4650,86 лева , която сума му се дължи . Дължима е и претендираната /по-малка от доказаната по делото/ пред настоящия съд главница от 1982,25 лева – стойност на получена без основание и потребена за стопански нужди топлинна енергия за периода

м.10.2020 г – м.04.2021 г.

Искът за главница е доказан по основание и размер в претендираната пред настоящия съд част . Без значение е дали ответникът е получавал фактури , тъй като процесните искове се основават не на договорни отношения , а на неоснователно обогатяване . Отделно , самият ответник е отказал да сключи договор за доставка .

Безспорно дяловото разпределение е извършено от третото лице помагач на ищеца . Същото е било в договорни отношения с Етажната собственост като цяло , в която се намира и ателието на ответника . Изрично писмено съгласие на ответника не е необходимо .

Неоснователно е възражението на ответника за погасителна давност , Заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 12.05.2022 г и липсва изтекъл период от 3 /три/ години по чл.111 б.В ЗЗД .

Неоснователен е искът за лихви за забава върху процесната главница . За дължимите суми по [чл.59 ал.1 от ЗЗД](#) не са приложими ОУ на ищеца, поради което липсва уговорен срок за плащане. Съгласно [чл. 84, ал. 2 от ЗЗД](#), за да настъпи забава за ответника, е **необходима покана** . По делото липсват данни за изпращането на надлежна покана за заплащане на главниците и за получаването ѝ от ответника. В представената покана на л.37 от делото пред СРС липсва индивидуализация на претендираните вземания т.е. не става ясно дали тази покана касае процесните задължения . Не е настъпила забава за плащането на главницата и като краен резултат законосъобразно е отхвърлен от СРС иска по [чл. 86, ал. 1 от ЗЗД](#) . В тази част решението на СРС следва да се потвърди .

С оглед изхода на делото разноски по компенсация пред СРС и СГС се дължат от ответника . Ищецът не дължи разноски пред СРС .

На основание чл.280 ал.3 т.1 ГПК и с оглед материален интерес на обжалването под 5000 лева по всеки от исковете настоящото решение не подлежи на обжалване.

По изложените съображения , СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №14386 от 12.12.2022 г постановено по гр.д.№36276/22 г на СРС , 179 състав , поправено с решение №2094 от 13.02.2023 г по същото дело по същото дело , в частта , с което е отхвърлен иска на “Т.С.” ЕАД ЕИК ***** гр.София с правно основание чл.422 ал.1 ГПК във вр.чл.59 ал.1 ЗЗД **да бъде признато за установено** , че О.А. – Област София му дължи сумата от 1982,25 лева – стойност на получена без основание и потребена за стопански нужди топлинна енергия за периода м.10.2020 г – м.04.2021 г ; за ателие №7 в гр.София , ж.к***** , ведно със законната лихва от 12.05.2022 г до окончателното заплащане на посочената главница ; **с която сума ответникът неоснователно се е обогатил** и за която сума /частично/ е издадена заповед за изпълнение №14152 по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№24774/22 г на СРС , 179 състав, поправена с разпореждане №19926 от 13.02.2023 г по същото дело ; както и в частта , в която „Т.С.” ЕАД е **осъдена** да заплати на О.А. –

Област София сумата от 100 лева разноси пред СРС ; и вместо него ПОСТАНОВЯВА :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иск на “Т.С.” ЕАД ЕИК ***** с правно основание чл.422 ал.1 ГПК във вр.чл.59 ал.1 ЗЗД срещу О.А. – Област София , че последната дължи сумата от 1982,25 лева – стойност на получена без основание и потребена за стопански нужди топлинна енергия за периода м.10.2020 г – м.04.2021 г ; за ателие №7 в гр.София , ж.к***** , ведно със законната лихва от 12.05.2022 г до окончателното заплащане на посочената главница ; **с която сума ответникът неоснователно се е обогатил** и за която сума /частично/ е издадена заповед за изпълнение №14152 по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №24774/22 г на СРС , 179 състав, поправена с разпореждане №19926 от 13.02.2023 г по същото дело .

ПОТВЪРЖДАВА посоченото решението на СРС в останалата му част , с която е **отхвърлен иска** на „Т.С.” ЕАД ЕИК ***** гр.София с правно основание чл.422 ал.1 ГПК във чл.86 ЗЗД срещу О.А. – Област София гр.София , да бъде признато за установено , че последната дължи сумата от 216,02 лева лихви за забава върху посочената главница- неоснователно обогатяване за периода 01.12.2020 г – 03.05.2022 г , за която сума /частично/ е издадена заповед за изпълнение №14152 по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№24774/22 г на СРС , 179 състав, поправена с разпореждане №19926 от 13.02.2023 г по същото дело .

ОСЪЖДА О.А. – Област София гр.София да заплати на „Т.С.” ЕАД ЕИК ***** гр.София сумата от 271,98 лева разноси пред СРС и в заповедното производство /по компенсация/ и сумата от 120 лева разноси пред СГС /по компенсация/ .

Решението е постановено при участието на “Т.С.” ЕООД ЕИК ***** гр.София като трето лице помагач на въззивника-ищец “Т.С.” ЕАД ЕИК ***** .

Решението е постановено при участието на Столична община като трето лице помагач на въззиваемата страна – ответник О.А. – Област София .

Решението не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____